

I CD er vi bestemt enige i, at protektionisme ikke er acceptabel, men det er altså også vores opfattelse, at gammelliberalisme bestemt heller ikke er det. Og derfor er vi tilfredse med, at regeringen lægger op til i international sammenhæng både i EU og i WTO at arbejde for, at der kommer udvikling på dette område. Det mener vi bestemt er et godt signal for regeringen, hvilket også afspejles i den dagsorden, der jo er bred enighed om. Vi hilser i øvrigt med glæde, at der i hvert fald i ordene er stor enighed om tingene her, og derfor kan vi selvfølgelig også støtte den dagsorden, der indeholder mange fornuftige elementer.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg er i den gunstige situation, at jeg kan takke et meget stort udsnit af ordførerne for tilslutning til den linje, som ligger i min redegørelse, og tilslutning til det dagsordensforslag, som hr. Steen Gade på vegne af en række partier har fremsat.

Det er jeg glad for, fordi vi her er i et meget vigtigt felt af det internationale samarbejde, som nu får stigende betydning, efter at WTO er begyndt sin virksomhed. Jeg er ikke i tvivl om, at vi kommer til at diskutere disse anliggender videre i de kommende år, når vi begynder at se resultaterne af WTO's virksomhed.

Til hr. Steen Gade vil jeg gøre den bemærkning, at jeg meget vel er klar over, at der i talen i dag var mange ræsonnementer over emnet. Det var med velberåd hu, for jeg mener, at der er god brug for at forsøge at nuancere denne debat, som ikke er særlig enkel, og som ikke bliver mere enkel af, at man trænger dybere ned i substansen.

Hr. Steen Gade spørger, om jeg på et passende tidspunkt, som hr. Steen Gade formulerede sig, ville være rede til over for Europaudvalget at redegøre videre for, hvad der nu faktisk sker. Det tilsagn giver jeg gerne, og jeg vil også drøfte med Europaudvalget, hvornår vi finder det rigtige tidspunkt. Men det er jo helt indlysende, at når grønbogen kommer, får vi en fornyet lejlighed til på et nyt grundlag at gennemføre en meningsudveksling, og det deltager jeg selvfølgelig gerne i.

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg gøre den bemærkning, at jeg i høj grad deler den grundbetragtning, som kom frem, at et skift til markedsøkonomi i en række udviklingslande har haft gunstige resultater.

Hvis jeg skal pege på nogle af de meget store lande, er det svært at komme uden om, at Kina,

Indien, Indonesien plus en række af de store latinamerikanske lande har fået en anderledes økonomisk udvikling, efter at de er begyndt at bygge mere på markedsøkonomi og nedbryde dele af deres planøkonomi. Jeg er helt sikker på, at der er en tæt sammenhæng imellem den vækst, vi nu ser i en række udviklingslande, og omlægningen af de politisk-økonomiske systemer.

Til hr. Kent Kirk vil jeg sige, at jeg meget gerne vender tilbage til diskussionen om bananerne – vi har jo haft et lillebitte forprang her i dag om denne temmelig uopslidelige diskussion – men jeg vil gerne føje til også til hr. Kent Kirk, som gjorde en bemærkning, som jeg er meget enig i, at fattigdom ikke er nogen løsning på miljøproblemer. Tværtimod står det jo mere og mere klart, at der er en række miljøproblemer i den tredje verden, som netop har deres baggrund i fattigdom, f.eks. ikke mindst bortfjernelsen af skov.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg gerne gøre den betragtning yderligere til udbygningen af en del af hr. Kristian Thulesen Dahls argumentation, at det jo ikke er uden sammenhæng med afslutningen af aftalerne om Uruguayrunden i december 1993 og ratifikationen senere i april 1994, at vi har set det økonomiske opsving på et globalt niveau.

Da man først var færdig med disse aftaler, skabtes der en fornyet tillid til, at den økonomiske vækst nu var for opadgående, og man havde i hvert fald tillid til, at verden nu ikke på ny faldt tilbage til protektionisme. Jeg er sikker på, at det forhold har haft en betydelig indflydelse på den økonomiske udvikling siden.

Fru Elisabeth Arnold vil jeg gerne takke for det indslag, som forbrugerne her fik lov til at optræde i. Jeg er helt enig i betragtningen. Jeg synes, vi ser mere og mere af den slags herhjemme.

Vi har også set uheldige eksempler på det modsatte. Jeg må nævne den kampagne, som Greenpeace satte i gang for babysæler i Canada, som fik helt uretfærdige skadevirkninger på den sælfangst, som finder sted omkring Grønland. Der så vi et eksempel på, at forbrugerne reagerede, men her på misinformation. De elektroniske medier og kampagner er farlige stoffer at omgås; de skal behandles med varsomhed.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige to ting. For det første: Den økonomiske model, som hr. Albrechtsen taler for, var, at udviklingslandene skulle have mulighed for at have restriktioner og planøkonomi på hjemmebanen,